

[M. F. Mortensen.]

der for et Aars Tid siden blev udsendt en Pjece fra L. S., hvori der fremsattes bestemte Krav om Fordyrelse af Landbrugets Produkter, og hvori man ansatte den Pris, som man fra den Side mente kunde svare til Produktionsprisen, og der naaede man meget højere op. Jeg kan nævne nogle enkelte Tal. De forlangte en Smørpris paa 3 Kr. og Margarineproduktionen fuldstændig forbudt. Derved blev der en lille Gevinst paa 72 Mill. Kr. De forlangte, at alle Spisekartofler skulde dirigeres hen til en Central og derfra sælges til Forbrugerne, hvorved man kunde høste en lille Gevinst paa 10 Mill. Kr. Endelig forlangte de en Nedsættelse af Ejendomsskatterne paa 27 Mill. Kr. og en Kronesænkning paa 20 pCt. Det gav 150 Mill. Kr., og i alt blev det 370 Mill. Kr. Naar dette ærede Medlem nu er saa beskeden at ville nøjes med 200 Mill. Kr., er det jo en glædelig Fremgang, og hvis han fortsætter paa den Maade, kan vi maaske nok til sidst blive enige.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holstein): Jeg formoder, at det navnlig er den højtærede Indenrigsministers saa glimrende gennemtænkte, saa glimrende udformede og saa glimrende gennemførte Konverteringslov, som sætter ham i Humør til her at raillere saa voldsomt over nogle smaa formelle Fejl i et hurtigt udarbejdet privat Lovforslag, hvor Formaliteterne er det underordnede, og hvor det i Virkeligheden udelukkende drejer sig om, hvorvidt man er enig i den Realitetsbetragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget.

Man kan naturligvis som det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen med en vis Ret sige, at det er et klassebetonet Lovforslag. Men saa vil jeg dertil svare, at det tager ogsaa Sigte paa en klassebetonet Beskatning. Det erkendes jo ogsaa baade fra konservativ og fra Venstres Side, at den kommunale Ejendomsbeskatning i den Form, den har, og under de Vilkaar for Landbruget, vi har staaet over for de sidste Aar, virker som en udpræget klassebetonet Beskatning. Jeg ser selvfølgelig gerne, at man ændrede denne Beskatningsform, selv om det kun var midlertidigt, og jeg forstod paa Venstres ærede Ordfører (Pinholt), at han vilde være villig til at gaa med hertil. Derimod stod det mig ikke klart, om han vilde være med til en Realitetsændring i den kommunale Ejendomsbeskatning med det Formaal at gøre Antallet af de Landbovælgere, som ellers skal slettes af Listerne til de forestaaende Amdsraadsvalg, saa lille som muligt,

eller om det ærede Medlem holdt paa, at de, der ikke har betalt Ejendomsskat og skal slettes af Valglisterne af den Grund, maa tage Skade for Hjemgæld.

Men bortset derfra vil man fra Venstres Side gerne være med til paa ny at gaa ind i en Realitetsdrøftelse om en Ændring af den kommunale Ejendomsbeskatning, og jeg forstod, at det i Virkeligheden ogsaa var saaledes, man stillede sig fra konservativ Side, og at det ogsaa var den Betragtning, den højtærede Indenrigsminister gjorde gældende.

Jeg vil hertil sige, at det er umuligt at hævde, at i Realiteten er denne Ejendomsbeskatning urimelig, og at den virker særlig urimelig under de nuværende landøkonomiske Kriseforhold, og saa samtidig hævde som rimeligt, at de, der ikke har kunnet erlægge denne urimelige Skat, skal alligevel slettes som politisk valgberettigede Borgere, de skal ikke have deres fulde statsborgerlige Rettigheder, de skal være statsborgerlige Mindremænd ved de forestaaende Amdsraadsvalg. Det er urimeligt!

Hvis man siger, at denne Skat er rimelig, og rimelig ogsaa under de økonomiske Forhold, som Landbruget nu har haft at arbejde under i de sidste 3—4 Aar, saa er der ikke noget urimeligt i at sige, at naar Skatten ikke er betalt, bliver de paagældende slettet som Amdsraadsvælgere. Men siger man, at denne Beskatning er ganske urimelig i Realiteten, og at den bør ændres, og ændres hurtigst muligt, og at man vil være med til omgaaende at træde ind i en Realitetsforhandling om at lette og mildne denne Skat og at ændre den i Formen, saa synes det mig, at saa er det den logiske Konsekvens af denne Realitetsbetragtning, at man, for saa vidt det ikke er muligt at naa til denne Realitetsændring i Tide, anerkender det berettigede i, at de paagældende, hvem denne Skat har sat ud af Stand til at udøve deres statsborgerlige Rettigheder, ved en særlig Lov undtages ved de forestaaende Amdsraadsvalg.

Dette er den logiske Konsekvens af den Realitetsopfattelse, man har gjort gældende baade fra konservativ og Venstres Side. Jeg maa derfor sige, at jeg forstaaer slet ikke Standpunktet, principielt og logisk, fra de to ærede Oppositionspartiets Side. Jeg kan derimod fuldt ud forstaa de Betragtninger, man har gjort gældende fra Regeringens Side. Det, jeg er bange for, er blot det, at hvis man først skal begynde en indgaaende Forhandling i et Udvalg om, hvor langt videre man skal strække Indrømmelsen af, at der er Medborgere, som ikke har fortjent